

تظاهرات تهران، نوید بخش موج جدیدی از مبارزات وسیع توده‌ای

روز چهارشنبه ۱۲ مهرماه گروهی از بازاریان تهران اعتصاب کردند و هم زمان در چندین خیابان تظاهرات برپا گردید. اعتصاب بازاریان تهران در نتیجه تشدید بحران اقتصادی، کاهش ارزش ریال و نزاع آنها با دولت بر سر سیاست‌های ارزی رخ داد که با منافع اقتصادی بخش‌هایی از طبقه حاکم در تضاد قرار گرفته است. در جریان این کشمکش که با اعتصاب در بازار تهران آغاز شد، تظاهراتی نیز برپا گردید که دیگر محدود به بازاریان نبود، بلکه هزاران تن از مردمی که از گرانی، بیکاری و کلیت سیاست‌های رژیم جان‌شان به لب رسیده است در خیابان‌های فردوسی، ناصر خسرو، استانبول، چهار راه استقلال، جمهوری، میدان توپخانه، حافظ، به تظاهرات روی آوردند. گرچه به رغم خصلت توده‌ای این تظاهرات، شعارها اساساً علیه یک جناح حکومت به رهبری احمدی نژاد، با محوریت شعار "مرگ بر این دولت مردم فریب" بود و تنها موردی که به کلیت سیاست رژیم باز می‌گشت، شعار "سوریه را رهاکن، فکری به حال ما کن" بود، با این وجود تجربیات مبارزات گذشته نشان داده است که با وسعت گرفتن جنبش، کلیت رژیم و جناح‌های آن هدف حمله توده‌های مردم قرار خواهد گرفت. در جریان این تظاهرات، نیروهای ضدشورش و بسیجیان منطقه وسیعی از خیابان‌های مرکزی تهران را به اشغال خود درآوردند و با گاز اشک‌آور به تظاهرات کنندگان یورش بردند. مردم نیز به بانک ملی حمله کردند، شیشه‌های آن را شکستند، و با آتش زدن سطل‌های زباله، به مقابله با نیروی سرکوب پرداختند. این تظاهرات تا عصر ادامه یافت. نیروهای سرکوب رژیم ضمن وحشی‌گری‌های همیشگی خود، صدها تن از مردم را نیز دستگیر کردند که از سرنوشت آنها اطلاعی در دست نیست.

آنچه که امروز در تهران رخ داد، نشان دهنده عمق بحران‌های رژیم جمهوری اسلامی و آمادگی توده‌های مردم برای روی آوردن مجدد به اعتراضات توده‌ای گسترده است.

از همین روست که توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران از هم اکنون باید حساب مطالبات و مبارزات خود را کاملاً از کشمکش‌های درونی جناح‌های حکومت و فراقسیون‌های طبقه سرمایه‌دار و ثروتمند جدا کنند که همواره می‌کوشند مبارزات مردم را به شکست بکشانند. این واقعیت باید برای هر کارگر و زحمتکشی روشن باشد که اگر تجار بازار به اعتصاب متوسل می‌شوند، نزاع‌شان با دولت بر سر منافع اقتصادی خود و کسب سود بیشتر است. اگر جناح‌های رژیم با یکدیگر نزاع و کشمکش دارند، این نزاع هیچ ارتباطی با منافع کارگران و زحمتکشان ندارد که زیر شدیدترین فشار سیاست‌های رژیم جمهوری اسلامی قرار دارند و در همین چند ماه اخیر در نتیجه کاهش ارزش ریال و افزایش بهای کالاها دستمزد ناچیزشان به نصف کاهش یافته است. تمام جناح‌های رژیم و طبقه سرمایه‌دار حاکم، دشمنان سوگند خورده کارگران و زحمتکشان‌اند.

کارگران و زحمتکشان باید از زاویه منافع اقتصادی و سیاسی خود، با صف مستقل، شعارها، مطالبات و اشکال مبارزاتی مختص خود، به مبارزه برخیزند و ابتکار عمل را به دست گیرند. کارگران به دفعات دیده و تجربه کرده‌اند که کسی جز خود کارگران، رهایی بخش آنها نیست.

کارگران! بحران‌های نظم اقتصادی-اجتماعی سرمایه‌داری ایران و رژیم سیاسی پاسدار آن به اوج خود رسیده است. رژیم جمهوری اسلامی در آستانه فروپاشی قرار گرفته است. کلید رهایی عموم توده‌های مردم ایران از شر تمام فجایعی که این رژیم به غایت ارتجاعی و ضد انسانی آفریده است، فقط در دست شماست. با روی آوردن به اعتصاب و تظاهرات و آمادگی برای برپائی اعتصاب عمومی سیاسی، ابتکار عمل را به دست بگیرید و روند سرنوشتی جمهوری اسلامی را تسریع کنید.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم
سازمان فداییان (اقلیت)
۱۲ مهر ماه ۱۳۹۱

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی